

VITA SECUNDA

AUCTORE PANDULPHIO PISANO.

Innocentius, natione Romanus, ex patre Joanne, de regione Transtiberina. Sedit annis XIII, mensibus VII, diebus VIII, et cessavit episcopatus dies II. Hic perrexit ad Rogerium ducem Apulie cum exercitu Romanorum; sed cum suis, cum quibus fugam cepit, raptus est ab eo. Hic condamnavit totam partem Petri Leonis cum ordinatione sua. Iste Petrus, Petri Leonis filius, a cardinalibus paucioribus est electus, et Anacletus dictus: hostiliter fecit aggredi Fracapanensium castra, et loca in quibus se Innocentius cum cardinalibus receperat. Sed quia sic nihil profecit, cum manu armata ecclesiam B. Petri apostoli adiit, et per violentiam habitam aureum crucifixum, pendentesque coronas auri et argenti, ac lapidibus pretiosis spoliavit. Cymborium quoque, quod S. Leo papa construxerat, destruxit. Hoc idem ad S. Mariam Majorem magno thesauro ditatum, et aliis Urbis ec-

A clesiis fecit, cum quo thesauro postquam pene omnes Romanos corrupisset, Innocentius papa nullum subsidium in Urbe habens, cum cardinalibus in duabus galcis transivit in Franciam, et a rege Francorum honorifice receptus est, postquam in Claromonte et Remis celebrasset concilia. In reditu, pacificatis Januensibus et Pisaniis, attendens quae sibi et Ecclesiae fecerant servitia magna, Januensem episcopum, qui sub Mediolanensi fuerat, fecit archiepiscopum, et Pisanum primatrem totius Sardiniae. Hoc [Mox] coronato Lothario in imperatorem ambo simul intraverunt Apuliam, et fugato Rogerio Siculo, qui domino papae rebellis erat; Lotharius Christianissimus rediit in Teutoniā, papa Romam. Ubi solemni celebrato concilio sepultus est in Lateran. in concha porphyrica miro opere sculpta.

VITA TERTIA

AUCTORE CARDINALI ARAGONIO.

Innocentius II, natione Romanus, de regione Transtiberina, ex patre Joanne, qui et Gregorius, diaconus cardinalis Sancti Angeli (4*), sedit annis XIII, mensibus VII, diebus VIII. Hic eadem die sub contentione electus est cum Petro Petri Leonis, presbytero cardinali titulo Sancti Calixti, anno 1130, XVI Kalendas Martii, unde magna in Urbe discordia orta, episcopi et cardinales se in partes duas contulerunt. Sed melior (5) et senior pars eidem Innocentio, qui majoribus studiis et meritis juvabatur, adhaesit. Omnes enim subscripti cum ipso constanter steterrunt, Guilielmus Praenestinus, Matthaeus Albanensis, Joannes Ostiensis, et Couradus Sabinensis, episcopi; Petrus quoque Sancti Martini, Joannes Cremensis Sancti Chrysogoni, Hubertus Sancti Clementis, Anselmus Sancti Laurentii in Lucina, Jozelinus Sanctae Ceciliae, Gerhardus Sanctae Crucis, et Petrus Sanctae Anastasie, presbyteri cardinales; Romanus Sanctae Mariae in Portico; Gregorius Sanctorum Sergii et Bacchi; Aimericus Sanctae Mariae Novae, apostolicus sedis cancellarius; Albertus Sancti Theodori; et Guido Sanctae Marie in via Lata diaconi cardinalis.

(4*) A. et M., titulo Sancti Angeli, etc.

(5) A. et M., major, etc.

B Tres vero ex illis, qui adversae parti adhaerant, videlicet Desiderius Sanctae Praxedis, Liutifredus (6) Sancti Vitalis, et R. Sanctae Sabinæ, ad papam Innocentium sunt conversi. Petrus autem Petri Leonis cum sectatoribus suis humiliatatem Innocentii parvipendens, non posuit Deum adjutorem sibi, sed sperans in multitudine divitiarum, in potentia parentum, et in fortitudine munitionum, hostiliter fecit aggredi domos Fragepanum in quibus se Innocentius cum fratribus suis receperat. Sed contra spem sibi accidit, quia et Innocentii partem modicum læsit, et ejus satellites non sine gravi damno sunt ad eum reversi. Unde in indignationem et iram commotus, ad Sanctum Petrum cum multitudine maxima equitavit, et ipsam cepit Ecclesiam per violentiam. Introivit etiam in sanctuarium, et aureum crucifixum pendentesque coronas cum toto thesauro auro et argenti, ac pretiosis lapidibus, seu gemmis, quae Romani pontifices et orthodoxi imperatores in ecclesia ipsa cum omni devotione obtulerant, tanquam sacrilegus prædo diripiuit atque communivit (7). Cibarium quoque, quod super altare beatus Leo papa construxerat, debru-

C

(6) M., Luceifredus. A., Luccafredus.

(7) M., minuit.